

## Κ.Ε.Φ. Δ.

§. 1.

Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὅρίζουσι Παφλα- 563.  
γόνες τε καὶ Μαριανδυνοί, καὶ τῶν Ἐπικτήτων τινές· ἀπὸ δὲ  
τῶν ἄρχτων ἡ Ποντικὴ Ναλάττα ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ  
Σαγγαρίου μέχρι τοῦ σόματος τοῦ κατὰ Βιζάντιου καὶ Χαλ-  
κιδόνας ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς πρὸς νότου δὲ ἡ τε Μυσία  
καὶ ἡ Ἐπέκτητος \*καλουμένη\* Φρυγία, ἡ δὲ αὐτὴ καὶ Ἐλλη-  
ποντικὴ Φρυγία καλουμένη.

§. 2.

Ταύτης δὲ ἐπὶ μὲν τῷ σόματι τοῦ Πόντου Χαλκηδὼν ἴδρυ-  
ται, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ κώμη Χρυσόπολις, καὶ τὸ Ίερὸν  
τὸ Χαλκηδόνιον· ἔχει δὲ ἡ χώρα μικρὸν ὑπὲρ τῆς Ναλάττης  
κρήτην Ἀζαριτίαν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς· ἐπειτ' ἐκ-  
δέχεται τῶν Χαλκηδονίων ἡὗῶν, ὁ Ἀζακηνὸς καλούμενος κόλ-  
πος, μέρος δὲ τῆς Προποντίδος, ἐνῷ δὲ Νικομήδεια ἐκτιτσαῖ,  
ἐπώνυμος ἐνὸς τῶν Βιθυνικῶν βασιλέων, τοῦ κτίσαντος αὐτὴν·  
πολλοὶ δὲ διμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι, διὸ  
τὴν τοῦ πρώτου δόξαν. Ήν δὲ ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ καὶ Ἀζακὸς  
πόλις, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ Ἀθηναίων, καὶ μετὰ ταῦτα  
Δοιδαλσοῦ, ἀφ' ἣς καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη· κατεσκάψη δὲ ὑπὸ<sup>τούτου</sup> Λυσιμάχου· τοὺς δὲ οἰκότορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν δὲ  
κτίσας αὐτὴν.

§. 3.

Τῷ δὲ Ἀζακηνῷ κόλπῳ ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μαλισκα-

410 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

563. πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιου, ἐνῷ Προυσιάς ἔστι η Κίος πρότερον ὄνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον Φιλίππος, ὁ Δημητρίου μὲν υἱὸς, Περσέως δὲ πατὴρ, ἔδωκε δὲ Προυσίᾳ τῷ Ζήλᾳ, συγκατασκόψαντι καὶ ταύτῃ, καὶ Μύρλεισαν ἀξυγείτουν πόλιν, πλησίου δὲ καὶ Προύσης οὖσαν ἀναλαβὼν δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἕρειπίων αὐτὰς, ἐπωνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν την Κίον, τὴν δὲ Μύρλεισαν ἀπὸ τῆς γυναικεῖς.  
**Οὗτος δὲ** ἔστιν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀνιβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Ἀντιόχου ἡτταν, καὶ τῆς ἐφ' Ἑλληστόντῳ Φρυγίας ἀνέζασιν κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς· οἵ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖνοι δὲ Ἐπάκτητον

564. ὠνόμασαν. Τοπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργουθώνιον. Εἰνταῦθα δὲ μνησεύουσι, τὸν Ύλαν, ἵνα τῶν Ἡρακλέους ἑταίρων, συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἔξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείσιν ὑπὸ νυμφῶν ἀρπαγῆναι. Κίον δὲ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους ἑταίρον καὶ σύμπλουν, ἐπονελθόντας οὐκ Κόλχων αὐτῷδι καταμεῖναι, καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. Καὶ νῦν δὲ ἔτι ἔορτή τις ἀγεταῖ παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν \*καὶ\* Ὄρειβάσια, θιάσεινόντων καὶ καλούντων Ύλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου πεποιημένων τὴν ἐπὶ ταῖς ὑλαῖς ἔξοδον. Πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ρωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊκῶς, ἐλευθερίας ἔτυχον. Οἱ δὲ Ἀπαριεῖς ἀποικίσιν ἐδέξαντο Ρωμαίων. Προῦσα δὲ ὑπὸ τῷ Όλύμπῳ ιδρυται τῷ Μυσίῳ, πόλις ἐνυμουρμένη, τοῖς τε Φρυξίν δμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Προυσίου τοῦ Κίον πολίσαντος.

§. 4.

Διορίσαι δὲ τοὺς ὄρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Μυσῶν, καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικου, καὶ Μυγδόνων, καὶ Τρώων. Καὶ διότι μὲν δεῖ εἶναι ἐκατον τῶν

φύλων χωρίς, ὅμολογεῖται· ἐπὶ τε τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυ- 564.  
σῶν καὶ παροιμιάζονται,

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὄρισματα·  
διορίσασθαι δὲ χαλεπόν. Αἴτιον δὲ τὸ τοὺς ἐπήλυδας, σρα-  
τιώτας καὶ βαρβάρους ὄντας, μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατη-  
τεῖσαν, ἀλλὰ πλανῆτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβαλλούσας καὶ ἐκ-  
βαλλομένους. Απαντά δὲ τὰ ἔντη ταῦτα Θράκιοι τις εἰκάζοι  
αὐτούς, διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ  
πολὺ ἐξαλλάσσειν ἀλλήλων ἐκατέρους.

## §. 5.

Όμως δέ, ἐφ' ὅσον εἰκάζειν οἶόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσουν  
ἄν τις θείη καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσθέπου τὴν Μυσίαν, ἀπο-  
μένην τῆς Θαλάσσης, καὶ δικούσαν μέχρι τοῦ Ὄλύμπου, σχε-  
δὸν τι παντός. Κύκλῳ δὲ τὴν Ἐπόπτητον, κειμένην ἐν τῇ μεσο-  
γαίᾳ, Θαλάσσης οὐδαμοῦ ἀπομένην, διατείνουσαν δὲ μέχρι  
τῶν ἔων μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χώρας ὅμωνύ-  
μως γάρ τῇ λίμνῃ καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο, καὶ ἦν αὐτῆς τὸ μὲν  
Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον· ἀπωτέρω δὲ τῆς Τροίας τὸ Φρύ-  
γιον. Καὶ δὴ καὶ οὕτως δεκτέον τὸ παρότι τῷ Ποιητῇ, διταν φῆ.

Φόρκυς δέ αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδῆς,  
Τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης,  
τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὕτως ἐγγυτέρω ἀλλης Ἀσκανίας τῆς Μυ-  
σιακῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαία, ἦς μέμνηται, ὅταν φῆ.

Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν δ', υἱὸν ἴπποτίωνος,  
Μυσῶν ἀγγεμάχων ἥγετορα,  
Οἵ δέ ἐξ Ἀσκανίης ἐρινώλακος ἥλιθον ἀμοιβοί.

Οὐ θαυματόν δέ, εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ἥγεμνα Ἀσκά-  
νιον, καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκουνται, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἥγεμνα  
Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκουνται· πολλὴ γάρ ἡ ὅμωνυμία παρ-

412 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

565. αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν καὶ χωρίων ἐπί-  
κλησις.

§. 6.

Καὶ τὸν Αἰσθῆτον δὲ τῶν Μυσῶν ὄριον παραδίδωσιν αὐτὸς  
ὁ Ποιητής· τὴν γάρ ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου παρώρεισιν τῆς Τροίας  
καταλέξας τὴν ὑπὸ Αἴνειας, τὴν Δαρδανίου ἐκάλεσε, τιθησιν  
ἔφεντος πρὸς ἀρκτον τὴν Λυκίαν, τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ἐν ᾧ  
ἡ Ζελειά, καὶ φησά·

Οἱ δὲ Ζελειαν ἔναιον ὑπὰ πόδα νείκτον ἴδης,  
Ἄφνειοι, πίνοντες ὑδωρ μέλαν Αἰσθῆτοι,  
Τρῶες.

Τῇ δὲ Ζελειά ὑποπέπτωκε πρὸς Θαλάττην ὑπὲρ τοῦ Αἰσθῆτον  
τὸ τῆς Άδρασείας πεδίον, καὶ [ἢ] Τήρεια, καὶ ἡ Πιτύα,  
καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνή ἡ πρὸς Πριάπω, τὴν ἔφεντος  
καταλέγει. Εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τῷ πρὸς ἔω μέρῃ, καὶ τὰ  
ἐπέκεινα· ὥσε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσθῆτον πέρας ἡγούμενος  
τῆς Τρωάδος τὸ ἀρκτοκόν καὶ ἔων. Άλλα μὴν μετό γε τὴν  
Τρωάδα ἡ Μυσία ἐσὶ καὶ ὁ Όλυμπος. Ή μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη  
τοιαῦτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν ἔθνῶν Θέσσαν. Αἱ δὲ νῦν  
μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξῆλλαξαν, ἄλλοτ’ ἄλλων ἐπικρατούντων,  
καὶ τὰ μὲν συγχεόντων, τὰ δὲ δικτυώντων. Καὶ γάρ Φρύγες  
ἐπεκράτησαν καὶ Μυσοὶ μετά τὴν Τροίας ἀλωσιν εἰς' ὑπερον  
Λυδοὶ, καὶ μετ' ἐκείνους Αἰολεῖς καὶ Ιώνες· ἐπειτα Πέρσαι  
καὶ Μακεδόνες· τελευταῖοι δὲ Ρωμαῖοι, ἐφ' ὃν καὶ τὰς δια-  
λέκτους καὶ τὰ ὄνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖστοι, γεγονότος  
ἔτερου τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, οὐ μᾶλλον φροντίσαι δεῖ,  
τὰ νῦν ὅντα λέγοντας, τῇ δὲ ἀρχαιολογίᾳ μετρίως προσέχοντας.

## §. 7.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τὸ τε Βιθύνιόν ἐξι 565.  
 ὑπερκείμενον τοῦ Τιείνου, καὶ ἔχον τὴν περὶ Σαλωνα. χώραν  
 ἀρίστην βούβοσίοις, δῆθεν ἐξιν ὁ Σαλωνίτης τυρός· καὶ Νίκαια,  
 ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Άσκανίᾳ λίμνῃ περίκειται  
 δὲ κύκλῳ πεδίου μέγα καὶ σφρόδρα εὔδαιμον, οὐ πάνυ δὲ ὑγιει-  
 νὸν τοῦ Θέρους· κτίσμα Αντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου,  
 δις αὐτὴν Αντιγονίαν προσεῖπεν· εἶτα Λυσιμάχου, δις ἀπὸ τῆς  
 γυναικὸς μετωνόμασε Νίκαιαν· τὸ δὲ αὐτη θυγάτηρ Αντιπά-  
 τρου. Εἴτε δὲ τῆς πόλεως ἐκκαιδεκατάδιος ὁ περίβολος ἐν τε-  
 τραγώνῳ σχήματι· εἴτε δὲ καὶ τετράπυλος, ἐν πεδίῳ κείμενος,  
 ἐδρυμοτομημένος πρὸς ὅρθας γωνίας, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς λιθου, 566.  
 κατὰ μέσον ἐδρυμένον τὸ γυμνάσιον, τὰς τέτταρας ὅρασῖται  
 πύλας. Μικρὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Άσκανίας λίμνης Ότροία πολέμηται,  
 πρὸς τοῖς ὄροις ἥδη τῆς Βιθυνίας τῆς πρὸς ἔω· εἰκάζουσι δὲ  
 ἀπὸ Ότρεώς Ότροίαν καλεῖσθαι.

## §. 8.

Οἵτι δὲ τὴν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία [πρότερον], πρῶτον  
 μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρυανθεὺς, φύσας, περιοικεῖν την Άσκα-  
 νίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς· ἔπειτα Διονύσιος δὲ τὰς κτίσεις  
 συγγράψας, δις τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον σενά, ἀλλὰ μὲν  
 Θράκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερον φησι Μύσιον Βόσπορον  
 προσαγορεύεσθαι· τοῦτο δὲ σὺν τις καὶ τοῦ Θράκας εἶναι τοὺς  
 Μυσοὺς μαρτύριον θείη. Οἱ τε Εὐφορίων,

— Μυσοῖο παρ' ὑδαστιν Άσκανίοιο,

λέγων, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος,

Οἱ καὶ ἐπ' Άσκανίων δώματ' ἔχουσι ρόῶν  
 λίμνης Άσκανίης ἐπὶ χειλέσσιν· ἐνθα δολίων  
 γίος Σιληνοῦ νάσσασθαι καὶ Μελίτη,

## 414 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

566. τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδὲν μοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὑρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον.

### §. 9.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοχράτητε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτικὸς, καὶ Ἰππαρχος, καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, μαθηταῖκοι, Κλεοφάνης τε ρήτωρ, ὁ Μυρλεσανὸς, Ἀσκληπιόδης τε ἰατρὸς, ὁ Προυσιεύς.

### §. 10.

Πρὸς νότου δὲ εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον Μύσοι, οὓς Ὄλυμπηνοὺς καλοῦσι τινες, οἱ δὲ Ἑλλησποντίους καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας τοῖς δὲ Παφλαγούσι Γαλάταις ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότου ἡ μεγάλη Φρυγία καὶ Λυκαονία μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου καὶ τοῦ Πισιδικοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῆ παρασκείται τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς ἡδη περιωδευμένοις ἔθνεσιν, οἵκειον ὃν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη προσαποδοῦναι πρῶτον, ἐπειτα τοὺς ἑζῆς τόπους παραδεῖξαι.

## Κ Ε Φ. Ε.

### §. 1.

ΠΡὸς νότου τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάταις τούτων δὲ ἐσὶν ἔθνη τρία, δύο μὲν τῶν ἥγεμόνων ἐπώνυμα, Τρόκμοι, καὶ Τολισεβόγοι, τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κελταιῇ ἔθνους Τεκτόσαγες. Κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλευνηθέντες πολὺν χρόνον, καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς Ἀττα-

λακοῖς βασιλεῦσι χώραν, καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἐκόντων 566. ἔλαβον τὴν νῦν Γαλατίαν καὶ Γαλλογραπίαν λεγομένην. Αρχηγὸς δὲ μαζιςα δοκεῖ τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι Λεονόριος. Τριῶν δὲ δυντῶν ἐπίνων ὄμογλώττων, καὶ κατ' ἄλλο οὐδὲν ἐξηλαγμένων, ἔκαστον διελόντες εἰς τέτταρας 567. μερίδας, τετραρχίαν ἔκαστην ἔκαστας, τετράρχην ἔχουσαν ἕδιου, καὶ δικασην ἓνα, καὶ σρατοφύλακα ἓνα, ὑπὸ τῷ τετράρχῃ τεταγμένους, ὑποσρατοφύλακας δὲ δύο. Η δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἀνδρες ἦσαν τριακόσιοι· συνήγοντο δὲ εἰς τὸν καλούμενον Δρυνέμετον. Τὰ μὲν οὖν φουικὲς ἡ βουλὴ ἔκρινε· τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι καὶ οἱ δικασταί. Πάλαι μὲν οὖν ἡν τοιαύτη τις ἡ διάσταξις· καὶ τὸ μέσον δὲ εἰς τρεῖς, εἴτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἴτα εἰς ἓνα ἥκεν ἡ δυνατεία, εἰς Δηϊόταρον, εἴτα ἐκεῖνον διεθέξατο Ἀμύντας· νῦν δὲ ἔχουσι Ρωμαῖος, καὶ ταύτην, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην πᾶσαν, εἰς μίαν συνάγαγόντες ἐπαρχίαν.

## §. 2.

Ἐχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ ταῦτα δέ, ἐξὶ τὰ κράτεις ὧν νέμονται Γαλάται· φρούρια δὲ αὐτοῖς τετείχισαι τρία, Ταυύιον, ἐμπορεῖον τῶν ταύτη, ὅπου ὁ τοῦ Διὸς κολοσσὸς χαλκοῦς, καὶ τέμενος αὐτοῦ ἀσυλοῦ· καὶ Μιδριδάτιον, ὃ ἔδωκε Πομπηῖος Μάγνος Δηϊόταρῷ, τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρίτον δέ \*πιως\* Δαναΐλα, ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπηῖος τε καὶ Λεύκολλος· ὁ μὲν, ἥκων ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου διαδοχὴν, ὁ δὲ, παραδίδοντος τὴν ἔχουσίαν, καὶ ἀπαίρων ἐπὶ τὸν Θρίαμβον. Τρόκμοι μὲν δὴ ταῦτα ἔχουσι τὰ μέρη. Τεκτόσαγες δὲ τὰ πρὸς τὴν μεγάλη Φρυγίαν, τὴν κατὰ Πεσσινοῦντα καὶ Ὁρκαορικούς· τούτων δὲ τὴν φρούριον Ἀγκυρα, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαχύδον πολίχνη.

## 416 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

567. Φρυγία<sup>η</sup>. Τολιτοβόγιοι δὲ ὄμοροι Βιθυνοῖς εἰσὶ καὶ τῇ Ἐπικτήρῳ καλουμένῃ Φρυγίᾳ φρούρια δὲ αὐτῶν ἔσι τό τε Βλούχιον καὶ τὸ Πηΐον· ὃν τὸ μὲν ἥν βασιλειον Δηϊστάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον.

### §. 3.

Πεσσαιοῦς δὲ ἐξὶν ἐμπορεῖον τῶν ταύτη μέγιστον, ἵερὸν ἔχον τῆς Μητρὸς τῶν Νεῶν, σεβασμοῦ μεγάλου τυγχάνον· καλοῦσι δὲ αὐτὴν Ἀγδιστι. Οἱ δὲ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνάσται τινὲς ἡσσοι, ἱερωσύνην καρπούμενοι μεγάλην· νυνὶ δὲ τούτων μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δὲ ἐμπορεῖον συμμένει· κατεσκεύασαι δὲ ὑπὸ τῶν Ατταλικῶν βασιλέων ἱεροπρεπῶς τὸ τέμενος, ναῷ τε καὶ γοαῖς λευκολίθοις· ἐπιφανὲς δὲ ἐποίησαν Ῥωμαῖοι τὸ ἱερὸν, ἀφίδρυμα ἐνθένθε τῆς Νεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμούς· καθάπερ καὶ τοῦ Ασκληπιοῦ τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Εἶτι δὲ καὶ ὅρος ὑπερκείμενον τῆς πόλεως, τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ ἡ Δινδυμηνή, καθάπερ ἀπὸ τῶν Κυνδελῶν ἡ Κυνδελη. Πλησίον δὲ καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς ποιεῖται τὴν

568. ρύσα. Ἐπὶ δὲ τούτῳ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκητήρια, Μίδου, καὶ ἔτι πρότερον Γορδίου, καὶ ἄλλων τινῶν, οὐδὲ ἔχη σώζοντα πόλεων, ἄλλα κῶμαι, μικρῷ μείζους τῶν ἄλλων· οἵον ἔσι τὸ Γόρδιον καὶ Γορδεοῦς, τὸ τοῦ Κάζορος βασιλειον τοῦ Σαωκούδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὅντα τοῦτον ἀπέσφαξε Δηϊστάρος, καὶ τὴν Θυγατέρα τὴν ἐσκεφτούσαν· τὸ δὲ φρούριον κατέσπασε, καὶ διελυμένατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας.

### §. 4.

Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότου· ἡ τε λίμνη ἔσιν ἡ Τάττα, παρασκευένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τῇ κατὰ τοὺς Μοριγούς, μέρος δὲ οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτη μέχρι τοῦ Ταύρου, ἡς τὴν πλείστην Ἀμύντας εἶχεν. Ή

μὲν οὖν Τάττα ἀλοπήγιον ἐστιν αὐτοφυές· οὗτω δὲ περιπτίττεται 568.  
ῥάδιος τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸν, ὥστε σεφάνους  
ἀλλὰ ἀνθηκούσιν, ἐπειδὴν καθῶσι κύκλου σχοίνιον· τὰς τε  
ὅρνες ἀλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος,  
παραχρῆμα πάττοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἀλῶν.

## ΚΕΦ. Ζ.

## §. 1.

**Η**ΤΕ δὴ Τάττα ἐστι, καὶ τὰ περὶ Ὁρκαρικοὺς, καὶ Πιτυ-  
σόν, καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὄροπέδια Ψυχρά, καὶ ψιλά, καὶ  
ὄντυρόβοτα, ὑδάτων τε σπάνις πολλή· ὅπου δὲ καὶ εὑρεῖν δυ-  
νατόν, βαθύτατα φρέατα τῶν πάντων, καθάπερ ἐν Σοάτροις,  
ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ· ἐστι δὲ κωμόπολις Γαρσαούρων  
πλησίον. Ὁμως δὲ, καίπερ ἀνυδρος οὖσα ἡ χώρα, πρόβατα ἐκ-  
τρέφει θαυματώς, τραχείας δὲ ἐρέας· καὶ τινες ἐξ αὐτῶν τού-  
των μεγίστους πλούτους ἔκτισαντο. Ἄμυντας δὲ ὑπὲρ τριακοσίας  
ἔσχε ποίμνας ἐν τοῖς τόποις τούτοις. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, Κώ-  
ραλις μὲν ἡ μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων Τρωγίτις. Ενταῦθα δέ που  
καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι, πολύχνιον εὖ συνῳκισμένον, καὶ χώραν εὐ-  
τυχεσέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὄντυροβότου· τοῦτο δὲ εἶχε  
Πολέμων. Πλησιάζει δὲ ἡδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος, ὁ  
τὴν Καππαδοκίαν ὄριζων καὶ τὴν Λυκαονίαν πρὸς τοὺς ὑπερ-  
καιμένους Κίλικας τοὺς Τραχειώτας. Λυκαόνων δὲ καὶ Καπ-  
παδόκων ὅριον ἐστι τὸ μεταξὺ Κοροπασσοῦ, κώμης Λυκαόνων,  
καὶ Γαρσαούρων, πολυχνίου Καππαδόκων. ἐστι δὲ τὸ μεταξὺ<sup>διάσημα</sup> τῶν φρουρίων τούτων ἐκατὸν εἴκοσι που σάδιοι.

## §. 2.

568. Τῆς δὲ Λυκαονίας ἐσὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ, πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῳ, ἡ ταῦ Ισαυρα ἔχουσα κώμας δύο ὄμωνύμους, τὴν μὲν Παλαιὰν καλούμενην, τὴν δὲ Εὐερχῇ· ὑπήκοοι δὲ ἡσαν ταύταις καὶ ἀλλας κῶμαι συγχναί· λῃσῶν δὲ ἀπασαι κατοικίαι. Παρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα, καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι 569. Πουντίῳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς ἴδομεν δις καὶ ταῦτα ὑπέταξε ἐπὶ τῇ Θαλάσσῃ.

## §. 3.

Τῆς δὲ Ἰσαυρικῆς ἐστιν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μαθίσα τῇ Καππαδοκίᾳ ἐπιπεφυκὸς \*τὸ\* τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβίτου· τούτου δὲ τὴν καὶ τὰ Λάρανδα. Ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἰσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Ἄμυντας εἶχεν, ἐπιτέμενος τῷ Δερβίτῃ, καὶ ἀνελὼν αὐτόν· τὰ δὲ Ἰσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων λαβόν. Καὶ δὴ βασιλειον ἐσαυτῷ κατεσκεύασεν ἐνταῦθα, τὴν παλαιὸν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ νὸν τεῖχος οἰκοδομῶν οὐκ ἔφεη συντελέσας, ἀλλὰ διέφειραν αὐτὸν οἱ Κιλικες, ἐμβαλόντα εἰς τοὺς Όμοναδέας, καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντα.

## §. 4.

Τὴν γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχων τὴν πρὸς τὴν Πισιδίαν μέχρι Ἀπολλωνιάδος, τὴν πρὸς Ἀπαμείαν τὴν Κιβωτῷ, καὶ τὴν παρωρείου τινὰ, καὶ τὴν Λυκαονίαν, ἐπειρᾶτο τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου κατατρέχοντας Κιλικας καὶ Πισιδίας τὴν χώραν ταύτην, Φρυγῶν οὖσαν \*καὶ Κιλίκων\*, ἐξαιρεῖν· καὶ πολλὰ χωρία ἐξεῖλεν ἀπόρθητα πρότερον ὅντα, ὃν καὶ Κρήμνα· τὸ δὲ Σανδαλιον οὖσόν

εχείρησε βίᾳ προσάγεσθαι, μεταξὺ κείμενον τῆς τε Κρήμυνς καὶ 569.  
Σαγαλασσοῦ.

## §. 5.

Τὴν μὲν οὖν Κρήμυντις ἀποικοὶ Ρωμαίων ἔχουσι. Σαγαλασσὸς δὲ ἐξὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἥγεμονι τῶν Ρωμαίων, ὑφ' ὧν καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία πᾶσα· διέχει δὲ Ἀπαμείας ἡμέρας ὅδὸν, καταβασιν ἔχουσα σχεδόν τι καὶ τριάκοντα σαδίων ἀπὸ τοῦ ἐρύματος· καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ Σελγησσόν. Ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἶλεν. Οὐδὲ οὖν Ἀμύντας, τὴν μὲν Κρήμυντις εἶλεν εἰς δὲ τοὺς Όμουναδέας παρελθὼν, οἱ ἐνομίζοντο ἀληπιότατοι, καὶ καταστὰς ἦδη κύριος τῶν πλείστων χωρίων, ἀνελὼν καὶ τὸν τύραννον αὐτῶν, ἐξ ἀπότης ἐλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. Καὶ τοῦτον μὲν ἔκεινοι διέφειραν. Ἐκείνους δὲ Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ, καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐξώγρησε, καὶ συνώκισεν εἰς τὰς ἐγγύς πόλεις· τὴν δὲ χώραν ἀπελίπεν ἔρημον τῶν ἐν ἀκμῇ. ἔστι δὲ ἐν ὑψηλοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσι, κρημνοῖς ἀποτόμοις αφόδροις καὶ τὸ πλέον ἀβάτοις, ἐν μέσῳ κοιλοῦ καὶ εὔγεων πεδίου, εἰς αὐλῶνας πλείους διηρημένου· τοῦτο δὲ γεωργοῦντες, ὕκουν ἐν ταῖς ὑπερκειμέναις ὁφρύσιν, ἢ σπηλαίοις· τὰ πολλὰ δὲ ἐνοπλοὶ ἤσαν, καὶ κατέτρεχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἔχοντες ὅρη τειχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν. Συναφεῖς δὲ εἰσὶ τούτοις οἱ τε ἄλλοι Πισίδαι, καὶ οἱ Σελγεῖς, οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισιδῶν.

## Κ Ε Φ. Ζ.

## §. 1.

Τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος τὰς ἀκρωτείας τοῦ Ταύρου κατέχει· τινὲς δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης καὶ Ἀσπένδου, Παμφυλικῶν

## 420 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

570. πόλεων, κατέχουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα· τὰ δὲ  
ὑπὲρ τούτων, δρεινά τιδη, Κατενεῖς, ὅμοροι Σελγεῦσι καὶ  
Όμοναδεῦσι. Σαγαλασσεῖς δὲ ἐπὶ τὰ ἔντὸς τὰ πρὸς τὴν Μιλυάδη.

### §. 2.

**Φησὶ δὲ Αρτεμίδωρος** τῶν Πισιδικῶν πόλεις εἶναι Σελγην,  
**Σαγαλασσὸν, Πεδινηλισσὸν, Άδαδα, Τιμβριάδα, Κρήμναν, Τι-**  
**τνασσὸν, Άμβλαδα, Άναβουρα, Σίνδαν, Άαρασσὸν, Ταρβασσὸν,**  
**Τερμησσόν.** Τούτων δὲ οἱ μέν εἰσι τελέως δρεινοί, οἱ δὲ καὶ  
μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἐκάτερα, ἐπὶ τε τὴν Παμ-  
φυλίαν καὶ τὴν Μιλυάδα, Φρυξὶ καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσίν ὅμο-  
ροι, πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔχοντες, καίπερ προσβόρροις οὖσιν. Οἱ  
δὲ Πάμφυλοι, πελὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τε-  
λέως ἀφεῖνται τῶν λητρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὄμόρους ἔωσι  
καθ' ἡσυχίαν ζῆν, καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς ὑπωρείας τοῦ  
Ταύρου κατέχοντες. Εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ  
Ταΐζι, καὶ Σίνδα, καὶ Άμβλαδα, διθεν καὶ ὁ Άμβλαδεὺς οἶνος  
ἐκφέρεται, πρὸς διαίτας ιατρικάς ἐπιτήδειος. Τῶν δὲ οὖν δρει-  
νῶν, ὡς εἶπον, Πισιδῶν, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τυραννίδας μεμε-  
ρισμένοι, καθάπερ οἱ Κιλικεῖς, λητρικῶς ἔσκηνται· φασὶ δὲ αὐ-  
τοῖς τῶν Λελέγων συγκαταριχθῆναι τινας τὸ παλαιὸν, πλά-  
νητας ἀνθρώπους, καὶ συμμεῖναι διὰ τὴν ὄμοιοτροπίαν αὐτόθι.

### §. 3.

Σελγη δὲ \*καὶ\* ἐξ ἀργῆς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη  
πόλις, καὶ ἔτι πρότερον ὑπὸ Καλχωτοῦ· ὑδερον δὲ καθ' αὐτὴν  
ἔμετεν αὐξηθεῖσα ἐκ τοῦ πολιτεύεσθαι νομίμως, ὥστε καὶ  
δισμυρίσανδρός ποτε εἶναι. Θαυμαστὴ δὲ ἐσὶ η φύσις τῶν τό-  
πων. Εὐ γὰρ ταῖς ἀκρωτείαις τοῦ Ταύρου χώρα μυριάδας  
τρέφεται δυναμένη, σφόδρα εὔκαρπός εἶν, ὥστε καὶ ἐλαιόφυτα

εἶναι πολλὰ χωρία καὶ εὐάμπελα, νομάς τε ἀφθόνους ἀνεῖσθαι 570.  
 παυτοδαποῖς βοσκήμασι· κύκλῳ δὲ περίκεινται δρυμοὶ ποικίλης  
 ὑλῆς. Πλεῖστος δ' ὁ σύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς, δένδρον οὐ  
 μέγα, ὄρεηλόν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ σύρακινα ὄποντίσματα, ἐοικότα  
 τοῖς κρανείνοις· ἔγγινεται δ' ἐν τοῖς σελέχεσι ἔυλοφάγου τε  
 σκώληκος εἴδος, διέχομένη τῆς ἐπιφανείας διαφαγὸν τὸ ἔυλον, τὸ  
 μὲν πρῶτον πιτύροις, ἡ πρίσμασιν ἐοικός τι ψῆγμα προχεῖ,  
 καὶ σωρὸς συνίσταται πρὸς τὴν ῥίζην μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολεῖσ-  
 ται τις ὑγρασία, δεχομένη πῆξιν ράδίαν παραπλησίαν τῇ κορ-  
 μῃ· ταῦτη δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ψῆγμα πρὸς τὴν ῥίζην κατενεχ-  
 θὲν, ἀναμίγνυται τούτῳ τε καὶ τῇ γῇ, πλὴν δεοντὸς ἐπιπολῆς  
 συγάντι διαμίνει καθαρόν· τὸ δὲ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ σελέχους, 571.  
 καθ' ἣν ῥεῖ, πέπτεται, καὶ τοῦτο καθαρόν. Ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ  
 μὴ καθαροῦ μήγμα ἔυλομηγές τι καὶ γεωμυγές, εὐωδέσερον τοῦ  
 καθαροῦ, τῇ δὲ ἄλλῃ δυνάμει λειπόμενον (λανθάνει δὲ τοὺς  
 πολλοὺς), ὃ πλείστῳ χρῶνται Θυμιάματι οἱ δεισιδαιμονες. Ἐπαι-  
 νεῖται δὲ καὶ ἡ Σελγυκὴ Ἰρεις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειψμα. ἔχει δὲ  
 ὅλης προσβάσιες [τὰ] περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν Σελ-  
 γέων, ὄρειν τὸν κρημνῶν καὶ χαραδρῶν εὖσαν πλήρη, ἀς ποιοῦ-  
 σιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Εὐρυμέδων, καὶ ὁ Κέσρος, ἀπὸ  
 τῶν Σελγυκῶν ὄρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπίπτοντες θαλατταν-  
 γέφυραι δὲ ἐπίκεινται ταῖς ἀδοῖς. Διὰ δὲ τὴν ἐρυμνότητα, οὔτε  
 πρότερον, οὐδὲ ὕστερον, οὐδὲ ἀπαξ οἱ Σελγεῖς ὑπὸ ἀλλοῖς ἐγένοντο·  
 ἄλλος τὴν μὲν ἄλλην χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ δὲ τῆς  
 κάτω τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου διεμά-  
 χουντο. πρὸς τοὺς βασιλέας ἀλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς Ρωμαίους ἐπὶ  
 ταχτοῖς τισι κατεῖχον τὴν χώραν· πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρεσ-  
 βευσάμενοι δέχεσθαι τὰ προσάγματα εἶπον κατὰς φιλίους· νῦν  
 δὲ ὑπῆκοοι τελέως γεγόνασι· καὶ εἰσὶν ἐν τῇ ὑπὸ Αριόνται τε-  
 ταχμένη πρότερον.